

תת"ע 8936/07/14 - מדינת ישראל נגד דוד ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה	
תת"ע 8936-07-14 מדינת ישראל נ' ישראל	24 מרץ 2015
בפני כב' השופט שלמה בנג'ו	
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	דוד ישראל

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד נטע שרון

הנאשם: בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ההתנגדות מתקבלת נוכח הסתירה בין דברי העד המתנדב שהעיד בדיון הקודם לבין השאלה שנשאל העד שבפניי.

ניתנה והודעה היום ד' ניסן תשע"ה, 24/03/2015 במעמד הנוכחים.

שלמה בנג'ו, שופט

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

הנאשם הובא לדין בשל כך שביום 20.4.2014, שעה 11:40, נהג ברכבו בצומת ששת הימים פינת סיני בטירת הכרמל ולא ציית לתמרור עצור המוצב בכיוון נסיעתו, בכך שעל אף שעצר את רכבו, לא נתן זכות קדימה לתנועה החוצה בפניו.

הנאשם כפר בעובדות כתב האישום וטען שהיה איתו נוסע נוסף אותו הוא מתכוון להעיד על מנת לתמוך בגרסתו.

מטעם המאשימה העידו המתנדב מר יוסף כהן, והשוטר מר שמעון אלקיים.

המתנדב מסר כי הוא היה יחד עם השוטר אלקיים בניידת, הם הגיעו לצומת המדובר, שם הוצב תמרור בכיוון עצירתו של הנאשם, הנאשם לא עצר ולא נתן זכות קדימה. השוטרים דלקו אחריו, כרזו לו אך הנאשם לא עצר עד כשהגיעו לסוף טירת הכרמל, כלשונו. לכשנעצר, צרח עליהם הנאשם ודיבר אליהם לא יפה. מר כהן ניגש אליו מכיוון דלת הנוסע ולדבריו הנאשם אמר לו שהוא מתנדב מסריח ואין לו מה לעשות. מר כהן ביקש ממנו פרטים וביקש ממנו שיגש לניידת אך הנאשם התנהג באופן אגרסיבי. חברו שהיה לידו, ניסה להרגיעו אך הנאשם כעס גם עליו. עוד ציין מר כהן, כי עקב אי מתן זכות הקדימה לניידת, נאלץ אלקיים שנהג בניידת, לבלום בלימת חירום.

השוטר אלקיים מסר, כי הוא זוכר היטב את האירוע. הוא הבחין בצומת המדובר בנאשם כשהוא עוצר בתמרור עצור אך מתפרץ לתוך התנועה, לא מביט שמאלה לעבר התנועה המתקרבת אליו, דבר שאילץ את אלקיים לבלום את הניידת על מנת לא להתנגש בו. אלקיים ציין אף הוא כי השוטרים דלקו אחריו, כרזו לו אך הנאשם לא שעה לכריזה ורק לאחר כברת דרך נעצר. לכשנעצר הגיב בצעקות כלפי השוטרים. אלקיים הפנה לדברים המפורטים שכתב בתגובת הנהג בדוח שערך וכן, לתרשים המתאר את הצומת.

הנאשם בעדותו, חזר וכפר בטענות השוטרים, לדבריו, באותו יום, גרר רהיטים וחפצים שונים עקב מעבר דירה של אחיו. הוא הגיע לצומת כשהוא גורר נגרר. כאשר הגיע לצומת, עצר, הבחין שהדרך פנויה, עוד הבחין בהולכת רגל בלונדינית שחצתה במעבר החציה, רכב שהיה משמאלו נעצר על מנת לתת לה לעבור, היא השלימה את החציה, הרכב שנתן לה זכות לעבור במעבר חציה, החל בנסיעה חלף על פניו של הנאשם. הנאשם ביקש לבצע את הפניה ימינה, והבחין ברכב שעוצר לפני מעבר חציה שני, הנאשם שהדרך היתה פנויה, לדבריו, החל לבצע את הפניה ימינה, אך עקב הרכב שנעצר לפני מעבר החציה המצוי לאחר הפניה ימינה, הוא נעצר אחריו, באלכסון (ראה נ/1), וכאשר הרכב הזה המשיך בנסיעה, הנאשם עצמו המשיך ונסע. כאשר לפתע שמע צפירה מצד הניידת. לדבריו, הוא לא נעצר כי השוטר הסתפק בצפירה. עוד מסר, כי אמר לחברו "מה הוא רוצה ממני". אשר לכריזות שהופנו אליו, טען כי רק בסוף הדרך כרז לו השוטר וכאשר כרז לו - נעצר. כאמור, הנאשם ערך תרשים המתאר את אופן ביצוע הפניה - סומן נ/1.

לאחר שבחנתי את עדויות השוטרים אל מול עדותו של הנאשם, בחון היטב, ונתתי דעתי לאופן מסירת הפרטים ואופן מסירת העדות על דוכן העדים מצאתי להעדיף את עדות השוטרים על פני עדות הנאשם.

שני השוטרים העידו באופן מהימן. התרשמתי כי המתנדב מר כהן, תיאר את הדברים באופן אותנטי, הוא הבהיר כיצד הנאשם התפרץ לצומת ולא נתן זכות קדימה לניידת שהגיעה משמאלו. יציין, כי המתנדב בחקירתו הראשית טען כי הנאשם כלל לא עצר, ביהמ"ש עימת אותו עם הסתירה. המתנדב הבהיר שהנאשם אכן עצר, אך הוא התמקד בהתפרצות שלו לצומת ובבלימת החירום שהיתה. הסבריו מניחים את דעתי, באשר התרשמתי ממכלול דבריו כי אכן מיקד את דבריו בהתפרצות הנאשם לצומת. עוד ציין, מר כהן, את ההתנהגות הלא נאותה של הנאשם כלפיו, דבר אשר

הוביל להסלמת האירוע.

השוטר אלקיים, העיד אף הוא באופן משכנע ומעורר אמון, ככל שנחקר התרשמתי מאמינות גרסתו. הוא הבהיר כי הנאשם הגיע לצומת, עצר ומיד התפרץ לצומת מבלי שהוא כלל מביט שמאלה, אלא עבר הניידת שהתקרבה אליו. הוא שלל לחלוטין את גרסת הנאשם כאילו היה אדם במעבר החציה או רכב אחר אשר עיכב את התנועה משמאלו של הנאשם. גם בנקודה זו, אני מקבל את גרסת השוטר אלקיים ודוחה את גרסת הנאשם כבלתי מהימנה לפיה הדרך היתה פנויה כאשר ביצע את הפניה וכאילו הביט שמאלה ובחן את הדרך בטרם נכנס לצומת. אינני מאמין לנאשם בנקודה זו.

השוטר אלקיים מוסיף, כי השוטרים נאלצו לנסוע אחרי הנאשם ולכרוז לו לאורך כל הדרך אך הנאשם בשלו, לא נעתר לבקשת השוטרים ונעצר רק בסמוך למקום אליו חפץ להגיע. דבריו של אלקיים מתיישבים עם עדותו של המתנדב, מר כהן, אשר ציין: "שמעון השוטר כרז לך לפחות 12 פעמים". יצוין, כי הנאשם עצמו מחזק את גרסת השוטרים שעה שלפי גרסתו, הוא ביקש מהשוטרים לגשת בסמוך עם רכבו על מנת שהפועלים יחלו בפריקת רכבו מהרהיטים והחפצים שהוביל.

השוטר אלקיים אף ערך תרשים הממחיש את זירת האירוע. תרשים זה, מתיישב היטב עם התרשים שהגיש לי היום הנאשם נ/1, דבר המוסיף ומחזק את גרסת השוטרים.

מנגד, עדותו של הנאשם לא הותירה בי רושם מהימן. ניכר היה, כי הוא מרחיק את עצמו מהעבירה בכל מחיר. תמוה בעיני מדוע הוא לא הביא לעדות את אותו נוסע שלדבריו, היה עד למתרחש. נימוקיו לאי העדתו של עד זה, אף הם תמוהים ולא מקובלים. יצוין, כי לפי גרסת השוטרים, אותו עד ניסה להרגיע את הנאשם שעה שהתפרץ על השוטרים, אך הנאשם היסה אותו וכעס גם עליו, דבר המסביר, אולי, מדוע הנאשם נמנע מהבאתו לעדות. הלכה פסוקה היא, כי הימנעות מהבאת עדים שביכולתם לשפוך אור על האירוע שבמחלוקת פועלת לחובתו של בעל הדין אשר נמנע מכך.

הנאשם התנהג באופן לא ראוי במהלך האירוע הגובל בהעלבת עובד ציבור ואף לא ציית להוראות השוטרים.

סוף דבר, אני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ד' ניסן תשע"ה, 24/03/2015 במעמד הנוכחים.

שלמה בנג'ו , שופט

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 3

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של אי ציות לתמרור 302, בכך שעצר את רכבו אך לא נתן זכות קדימה לתנועה החוצה בפניו.

העבירה אותה ביצע הנאשם הינה מסכנת חיים, שכן, לפי גרסת השוטר שהעיד בפניי, אך כפסע היה בין התרחשותה של תאונה. לדבריו, הוא נאלץ לבלום בלימת חירום.

טווח הענישה הנוהג לגבי עבירות מסוג זה, נע בין עונש של הטלת קנס ועד לעונש פסילה בפועל לפרק זמן של חודשיים וזאת בהתאם לנסיבות המקרה ולנתוני הנאשם.

נסיבות ביצוע העבירה מלמדות כי מדובר בנסיבות חמורות בהם הנאשם התפרץ לצומת על אף שהניידת הגיעה משמאלו, הוא כלל לא הביט שמאלה ובכך סיכן עצמו ואת אחרים, כאמור, השוטר מסר כי בלם בלימת חירום על מנת למנוע תאונה.

יתרה מזאת, גם כאשר דלקו אחריו השוטרים ובקשו לעוצרו, הנאשם התעלם מכך והמשיך בנסיעה עד למחוז חפצו, שם הואיל בטובו לעצור לקריאת השוטרים, וכאילו לא די בכך, כאשר נעצר התפרץ עליהם, דיבר בשפה לא יפה, העליב וגער בהם עד כדי כך שחברו, שהיה עימו ברכב, נאלץ להרגיעו.

עברו של הנאשם הינו עבר מכביד ביותר.

מדובר בנאשם הנוהג משנת 1981, לחובתו 105 הרשעות ביניהן, עבירות רבות של אי ציות לתמרור.

בנסיבות מצטברות אלה, אין ספק כי מדובר בנאשם שהוראות חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, וזאת בלשון המעטה. גם יחסו לאוכפי החוק, אינו ראוי.

עם זאת, אינני סבור כי במקרה זה, מדובר באירוע קיצוני המצדיק את שלילת רישיונו של הנאשם וחירות תנועתו, וזאת כאמור, מבלי להמעיט בחומרתו.

יש לזכור כי מדובר בדוח אי מתן זכות קדימה, שעל דרך הכלל, לא מסתיים בשלילה אלא אם העבירה או הנסיבות הן כאלה המחייבות זאת.

מדובר בנאשם הנוהג כמעט 40 שנים, ללא מעורבות בתאונות דרכים או בעבירות חמורות יותר על פי פקודת התעבורה.

הנאשם אף מסר בסיכומיו, כי באותה עת היה חג הפסח והיתה תנועה ערה וסואנת, דבר שאינו מצדיק כמובן את התנהגותו, אך מלמד על גודש התנועה.

כאמור, בשל הטעמים הנ"ל ובפרוש עלינו חג החירות לא אשלול את חירות תנועתו של הנאשם, אך אבהיר לנאשם, כי לא לעולם חוסן וכי באם ימשיך ויפר את חוקי התנועה יכול ובפעם הבאה לא יטה בית המשפט חסד לעברו אלא ימצה עימו את מידת הדין.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

קנס בסך 1200 ₪ או 12 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-6 תשלומים שווים, פיגור יעמיד את מלא הקנס לפרעון מיידי ויפעיל את עונש המאסר שלצידו.

אני מחייב את הנאשם לחתום על התחייבות להימנע מעבירה בה הורשע בתיק זה ובעבירה של אי ציות לתמרוך 301. גובה ההתחייבות 3000 ₪, לא יחתום - יאסר למשך 30 יום או עד שיחתום, המוקדם מבניהם.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתנה והודעה היום ד' ניסן תשע"ה, 24/03/2015 במעמד הנוכחים.

שלמה בנג'ו, שופט